

szej konwencji, z zastrzeżeniami do artykułu 19 ustępy 1 i 2 oraz artykułu 31 ustęp 2 konwencji, zgłoszonymi przy jej podpisaniu oraz potwierdzonymi przy ratyfikacji.

Wymieniona konwencja weszła w życie dnia 16 sierpnia 1976 r. w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz wszystkich wymienionych niżej państw, które złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w następujących datach:

Południowa Afryka . . . dnia 27 stycznia 1972 r.
z zastrzeżeniami do artykułu 19 ustępy 1 i 2, artykułu 27 i artykułu 31,

Paragwaj dnia 3 lutego 1972 r.,
Panama dnia 18 lutego 1972 r.,
Bułgaria dnia 18 maja 1972 r.

z zastrzeżeniem, że Ludowa Republika Bułgarii nie uważa się za związaną wyrokami Międzynarodowego Trybunału w sporach przekazanych mu do rozstrzygnięcia zgodnie z artykułem 31 konwencji bez zgody Ludowej Republiki Bułgarii,

Chile dnia 18 maja 1972 r.,
Wenezuela dnia 23 maja 1972 r.,
Arabska Republika Egiptu dnia 14 czerwca 1972 r.

z zastrzeżeniami do artykułu 19 ustępy 1 i 2, artykułu 27 i artykułu 31 konwencji,

Finlandia dnia 20 listopada 1972 r.,
Szwecja dnia 5 grudnia 1972 r.,
Brazylia dnia 14 lutego 1973 r.,
Mauritius dnia 8 maja 1973 r.,
Hiszpania dnia 20 lipca 1973 r.

z oświadczeniem zgłoszonym dnia 20 grudnia 1973 roku, że Hiszpania uważa, iż jest odpowiedzialna za stosunki międzynarodowe Sahary, i w związku z tym postanowienia niniejszej konwencji będą miały zastosowanie również do tego terytorium,

Ekwador dnia 7 września 1973 r.,
Jugosławia dnia 15 października 1973 r.,
Nikaragua dnia 24 października 1973 r.,
Benin dnia 6 listopada 1973 r.,
Cypr dnia 26 listopada 1973 r.,
Filipiny dnia 7 czerwca 1974 r.,
Republika Malgaska dnia 20 czerwca 1974 r.,
Islandia dnia 18 grudnia 1974 r.,
Barbados dnia 28 stycznia 1975 r.,
Francja dnia 28 stycznia 1975 r.

z zastrzeżeniem do artykułu 31 ustęp 2 oraz oświadczeniem, że spory dotyczące interpretacji i stosowania konwencji, które nie zostały rozstrzygnięte przy pomocy środków przewidzianych w ustępie 1 wymienionego artykułu, mogą być przekazane Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości tylko za zgodą

Trybunałowi Sprawiedliwości tylko za zgodą wszystkich stron w sporze.

Ponadto Francja oświadczyła, że postanowienia Konwencji będą miały zastosowanie do całego terytorium Republiki Francuskiej (departamenty europejskie i zamorskie oraz terytoria zamorskie),

Arabia Saudyjska dnia 29 stycznia 1975 r.,
Meksyk dnia 20 lutego 1975 r.

z zastrzeżeniem złożonym zgodnie z artykułem 32 ustęp 4 dotyczącym stosowania konwencji, ponieważ na terytorium Meksyku wciąż jeszcze istnieją pewne etniczne grupy tubylcze, które podczas obrzędów magicznych lub religijnych używają tradycyjnie dzikich roślin zawierających substancje psychotropowe wymienione w wykazie I,

Dania dnia 18 kwietnia 1975 r.,
Indie dnia 23 kwietnia 1975 r.

z zastrzeżeniem do artykułu 31 ustęp 2,

Lesotho dnia 23 kwietnia 1975 r.,
Norwegia dnia 18 lipca 1975 r.,
Jordania dnia 8 sierpnia 1975 r.,
Tonga dnia 24 października 1975 r.,
Republika Dominikańska dnia 19 listopada 1975 r.,
Tajlandia dnia 21 listopada 1975 r.,
Niemiecka Republika Demokratyczna dnia 2 grudnia 1975 r.

z zastrzeżeniami do artykułu 19 ustępy 1 i 2 oraz artykułu 31 ustęp 2, a odnośnie do kompetencji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sporach dotyczących interpretacji i stosowania konwencji ze stwierdzeniem, że w każdym takim przypadku wymagana jest zgoda wszystkich stron w sporze na przekazanie go do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości,

Watykan dnia 7 stycznia 1976 r.,
Syryjska Republika Arabska dnia 8 marca 1976 r.,
Urugwaj dnia 16 marca 1976 r.,
Kuba dnia 26 kwietnia 1976 r.

z zastrzeżeniem do artykułu 31 konwencji,

Irak dnia 17 maja 1976 r.

z zastrzeżeniami do artykułu 19 ustępy 1 i 2 oraz artykułu 31 ustęp 2 i stwierdzeniem, że przekazanie sporu, którego stroną jest Irak, do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości może nastąpić tylko za zgodą Iraku,

Togo dnia 18 maja 1976 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

182

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 września 1976 r.

w sprawie melioracji wodnych.

Na podstawie art. 97 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Oplatę melioracyjną, zwaną dalej „opłatą”, za wykonane na koszt Państwa urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, zwane dalej „urządzeniami”, ustala

się według stawek jednostkowych lub procentu bezpośrednich kosztów wykonania urządzeń, określonych w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Opłatę zmniejsza się:

- 1) o 10% — jeżeli przed przekazaniem urządzeń do eksploatacji zmeliorowane grunty zostały objęte działalnością spółki wodnej, kółka rolniczego, spółdzielni zrzeszonej w Centralnym Związku Kółek Rolniczych lub w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
- 2) o 15% — w razie jednorazowego uiszczenia co najmniej połowy rat przed upływem terminu ich płatności,
- 3) o 30% — w razie uiszczenia jej w całości przed upływem terminu płatności pierwszej raty.

§ 3. 1. Opłatę uiszcza się w ratach rocznych.

2. Pierwszą ratę opłaty uiszcza się po upływie 2 lat od dnia przekazania urządzenia do eksploatacji, a w razie zagospodarowania łąk i pastwisk — po upływie jednego roku.

3. Jeżeli termin, o którym mowa w ust. 2, upływa w I półroczu, połowa rocznej należności przypada do zapłaty w II półroczu. Jeżeli termin ten upływa w II półroczu, płatność pierwszej rocznej raty przypada od następnego roku.

4. Termin, o którym mowa w ust. 2, może być na wniosek obciążonego opłatą przedłużony:

- 1) o 3 lata — jeżeli wnioskodawca obciążony jest opłatą elektryfikacyjną,
- 2) o 5 lat — jeżeli wnioskodawca oprócz opłaty elektryfikacyjnej obciążony jest należnością za wykonane przez Państwo urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę albo zbiorcze urządzenia kanalizacyjne wsi,
- 3) o 10 lat — jeżeli wnioskodawca oprócz zobowiązań określonych w pkt 2 obciążony jest spłatą długoterminowego kredytu inwestycyjnego.

§ 4. 1. Opłatę uiszcza się w okresie:

- 1) 20 lat za wykonanie drenowania o rozstawie sączków do 13 m,
- 2) 15 lat za wykonanie:
 - a) drenowania o rozstawie sączków powyżej 13 m,
 - b) urządzeń do nawadniania gruntu za pomocą deszczowni półstałych,
- 3) 10 lat za wykonanie:
 - a) urządzeń do nawadniania gruntu za pomocą deszczowni przenośnych,
 - b) urządzeń rozprowadzających ścieki na terenie ich rolniczego wykorzystania,
 - c) odbudowy drenowania,
- 4) 6 lat za wykonanie stawów rybnych,
- 5) 5 lat za zagospodarowanie łąk i pastwisk metodą pełnej uprawy, adaptację terenu i wykonanie urządzeń pastwisk,
- 6) 2 lat za zagospodarowanie łąk i pastwisk metodą podsiewu,
- 7) 5 lat za wykonanie urządzeń nie wymienionych w pkt 1—6.

2. Okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, mogą być przedłużone o 2 lata, jeżeli zagospodarowaniem zostały objęte łąki i pastwiska na trudno dostępnym terenie bagiennym o powierzchni większej niż 500 hektarów, a obciążony opłatą podejmie inwestycje służące zwiększeniu produkcji rolnej.

§ 5. 1. Opłaty nie pobiera się za urządzenia znajdujące się na gruntach stanowiących własność Państwa oraz

za urządzenia pozostające w zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych.

2. Do opłaty nie wlicza się ponoszonych przez Państwo kosztów:

- 1) sporządzenia dokumentacji technicznej,
- 2) narzutów i dodatków określonych w przepisach o kosztorysowaniu robót budowlanych i montażowych,
- 3) oczyszczania i doprowadzania ścieków na teren ich rolniczego wykorzystania oraz wykonania pól awaryjnych i filtracyjnych,
- 4) usunięcia szkód wyrządzonych w wykonanych urządzeniach przez powódź lub suszę przed upływem okresu rękojmi.

§ 6. Do ustalenia opłaty za urządzenia wykonane w toku postępowania scaleniowego przyjmuje się powierzchnię gruntu uzyskanego w wyniku scalenia. Jeżeli jednak zmeliorowane grunty poddane zostały ponownej klasyfikacji gleboznawczej przed dokonaniem szacunku porównawczego gruntów objętych scaleniem, opłatę ustala się proporcjonalnie do powierzchni gruntu przed scaleniem.

§ 7. 1. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w związku z wykonaniem urządzeń od dnia 1 czerwca do dnia 30 września wynosi za 1 m² gruntu ornego objętego szkodą:

- 1) 0,50 zł — dla zbóż oraz wieloletnich roślin pastewnych,
- 2) 0,80 zł — dla roślin okopowych i przemysłowych,
- 3) 1,00 zł — dla upraw ogrodniczych.

2. Odszkodowanie za szkody wyrządzone od dnia 1 października do dnia 31 maja wynosi połowę kwot, o których mowa w ust. 1.

3. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w roślinach wieloletnich ustala się według zasady określonej w ust. 1, niezależnie od czasu ich powstania.

4. Odszkodowanie za 1 m² łąki lub pastwiska objętego szkodą wynosi 0,25 zł.

§ 8. 1. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w związku z wykonaniem urządzeń ustala się w terminie 2 miesięcy od powstania szkody, po oględzinach dokonanych przez komisję. W skład komisji wchodzi: przedstawiciel naczelnika gminy jako przewodniczący oraz przedstawiciele inwestora i wykonawcy urządzeń.

2. O dacie oględzin zawiadamia się poszkodowanego. Nieobecność poszkodowanego nie wstrzymuje oględzin.

§ 9. Jeżeli odszkodowanie jest wyższe od opłaty, inwestor wypłaca poszkodowanemu ze środków budżetowych nadwyżkę w terminie 3 miesięcy od dnia ustalenia opłaty, a poszkodowanemu, który nie jest obowiązany do uiszczenia opłaty, inwestor wypłaca odszkodowanie ze środków inwestycyjnych w terminie 3 miesięcy od dnia ustalenia szkody.

§ 10. 1. Odszkodowanie za szkody wyrządzone na powierzchni większej, niż jest to uzasadnione prawidłową organizacją robót przy zastosowanej technologii wykonawstwa, wykonawca urządzeń wypłaca inwestorowi.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach można zobowiązać wykonawcę urządzeń do zapłaty odszkodowania określonego w ust. 1 na rzecz poszkodowanego.

§ 11. 1. Jeżeli zamiast opłaty zostanie przejęta na własność Państwa część zmeliorowanych gruntów, wartość tych gruntów ustala się według cen stosowanych przy sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

2. Jeżeli wartość przejętego gruntu przewyższa:

- 1) wysokość opłaty — stosuje się odpowiednio § 2 pkt 3 i § 9,
2) połowę wysokości opłaty — stosuje się odpowiednio § 2 pkt 2.

§ 12. 1. Rozmiar i terminy wykonania obowiązków obejmujących utrzymanie i eksploatację urządzeń oraz stacji pomp dostarczających wodę do deszczowni ustala się dla każdego zainteresowanego właściciela nieruchomości proporcjonalnie do korzyści uzyskiwanych przez niego z urządzeń oraz stacji pomp.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach można orzec o całkowitym lub częściowym zwolnieniu zainteresowanego właściciela nieruchomości od obowiązków, o których mowa w ust. 1, i przejęciu tych obowiązków przez Państwo.

§ 13. W sprawach uregulowanych w rozporządzeniu decyzje wydaje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 14. Opłaty za urządzenia, których wykonanie zostało rozpoczęte po dniu 1 stycznia 1975 r., oraz odszkodowania za wyrządzone w związku z tym szkody ustala się według zasad rozporządzenia.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie wykonania ustawy o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1967 r. Nr 17, poz. 79 i z 1970 r. Nr 7, poz. 57).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 września 1976 r. (poz. 182).

WYKAZ STAWEK OPŁATY MELIORACYJNEJ

Poz.	Rodzaj urządzeń	Stawka jednostkowa za 1 ha w złotych	Procent bezpośrednich kosztów *)
1	2	3	4
1	Drenowania rurkowe gruntów ornych (wraz z odpływami) o rozstawie sączków:		
	a) do 9 m	7.600	
	b) od 10 do 13 m	6.400	
	c) od 14 do 17 m	5.200	
	d) od 18 m i powyżej	4.400	
2	Drenowania:		
	a) na terenach z wkładkami (warstwami) gruntu kat. V o grubości powyżej 10 cm — opłata jak w poz. 1 zwiększona o	3.600, lecz nie więcej niż łącznie do 9.000	
	b) sadów, gruntów pylastych i glin ciężkich wymagających obsypki filtracyjnych — opłata jak w poz. 1 zwiększona o	2.000, lecz nie więcej niż łącznie do 9.000	
3	Rowy z siecią drenarską na łąkach i pastwiskach o rozstawie sączków:		
	a) do 25 m (bez zagospodarowania)	4.300	
	b) powyżej 25 m (bez zagospodarowania)	3.400	
4	Odbudowa drenowań na gruntach ornych	2.600	
5	Urządzenia służące do odwadniania i nawadniania użytków rolnych (z wyjątkiem deszczowni)	2.500	
6	Budowa i odbudowa stawów rybnych		50
7	Deszczownie służące do nawadniania wodami czystymi:		
	a) rurociągi doprowadzające wodę do granic obszaru nawadnianego za pomocą deszczowni		25
	b) przenośne urządzenia pompowe oraz urządzenia sieci stałej i ruchomej na obszarze przeznaczonym do nawodnienia przy użyciu deszczowni		100
8	Usuwanie krzaków i adaptacja terenu w celu zagospodarowania łąk i pastwisk:		

1	2	3	4
	a) wycięcie i usunięcie poza teren robót starej roślinności, luźnych zakrzaczeń oraz usunięcie kęp turzyc, śmiałka i sitów o małym skupieniu, a także ręczne usunięcie zadrzewionych kretowisk	400	
	b) usunięcie kęp turzyc, śmiałka i sitów o skupieniu średnim i gęstym	1.000	
9	Usunięcie zadrzewień o gęstości:		
	a) małej	800	
	b) średniej	2.000	
	c) dużej	3.100	
10	Urządzenie pastwisk kwaterowych:		
	a) ogrodzenie zwyczajne	3.800	
	b) ogrodzenie elektryczne	1.300	
	c) ogrodzenie mieszane (zwyczajne i elektryczne):		
	— o kształcie regularnym	2.300	
	— o kształcie nieregularnym	3.200	
	d) studnie, wodopoje i inne urządzenia pastwisk		100
11	Zagospodarowanie łąk i pastwisk metodą pełnej uprawy:		
	a) zadarnionych	3.500	
	b) zadarnionych, przy warunkach bardzo trudnych	4.200	
	c) nie zadarnionych	2.600	
12	Zagospodarowanie łąk i pastwisk metodą podsiewu	2.100	

*) Bezpośredni koszt ustala się jako różnicę między kosztem wykonania urządzeń a sumą narzutów i dodatków, określonych w przepisach o kosztorysowaniu robót budowlanych i montażowych.

183

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 26 sierpnia 1976 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 października 1974 r. w sprawie komisji rozjemczych oraz komisji odwoławczych do spraw pracy.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1976 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie komisji rozjemczych oraz komisji odwoławczych do spraw pracy (Dz. U. Nr 26, poz. 153) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 października 1974 r. w sprawie komisji rozjemczych oraz komisji odwoławczych do spraw pracy (Dz. U. Nr 41, poz. 243) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

1) § 57 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 października 1974 r. w sprawie komisji rozjemczych oraz

komisji odwoławczych do spraw pracy (Dz. U. Nr 41, poz. 243) w brzmieniu:

„§ 57. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r., z tym że przy wyborze członków komisji rozjemczych i komisji odwoławczych do spraw pracy rozpoczynających swoją działalność z dniem 1 stycznia 1975 r. przepisy § 5—10, 16, 17, 46 i 47 stosuje się z dniem ogłoszenia.”;

2) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1976 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie komisji rozjemczych oraz komisji odwoławczych do spraw pracy (Dz. U. Nr 26, poz. 153) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1976 r.”.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: w z. Z. Dudziński

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 26 sierpnia 1976 r. (poz. 183).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 października 1974 r.

w sprawie komisji rozjemczych oraz komisji odwoławczych do spraw pracy.

Na podstawie art. 305 oraz art. 296 i 298 § 1 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje: